

**Pytanie wymagające odpowiedzi pisemnej E-014377/2015
do Komisji**

art. 130 Regulaminu

Zdzisław Krasnodębski (ECR)

Przedmiot: Zgodność przymusowej relokacji osób wnioskujących o ochronę międzynarodową z międzynarodowymi zobowiązaniami UE w dziedzinie ochrony praw człowieka

22 września br. Rada przegłosowała decyzję ustanawiającą środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji. Akt przewiduje przymusową relokację 120 tysięcy imigrantów w poszczególnych państwach członkowskich [2015/1601].

1. Czy w razie zakończenia procedury relokacji osoba wnioskująca o ochronę międzynarodową będzie miała zapewnioną wolność poruszania się po państwie członkowskim relokacji zgodnie z art. 26 Konwencji Genewskiej z dnia 28 lipca 1951 r. w związku z art. 18 Karty Praw Podstawowych?
2. W jaki sposób w warunkach braku kontroli granicznych wewnątrz Unii Europejskiej państwo członkowskie relokacji ma zapobiec wtórnemu przemieszczaniu się osób korzystających z ochrony międzynarodowej, nie naruszając przy tym prawa każdej osoby do swobodnego poruszania się i wyboru miejsca zamieszkania w granicach każdego państwa, wynikającego z art. 13 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka?
3. Czy sam proces relokacji osoby wnioskującej o ochronę międzynarodową do państwa, do którego osoba ta nie zamierzała się udawać i gdzie nie chce się osiedlić, nie narusza jej praw? Jak państwa członkowskie powinny postąpić z osobami wnioskującymi o ochronę międzynarodową, którzy sprzeciwiają się relokacji do innego państwa?